

บทที่ 2

วิธีคำนวณการวิสัย

การวิสัยครั้งนี้เป็นการวิสัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาพฤติกรรมดูรับธรรมต่อสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ครุ และผู้ปกครอง ตามคำรา央งาน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างมาจากการวิจัยภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ ศือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 3,000 คน แบ่งเป็น

1. นักเรียนชั้นประถมปีที่ 6 มัธยมปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2524 ระดับชั้นละ 120 คนต่อภูมิภาค รวม 1,800 คน
2. ครุศีลอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำนวน 120 คนต่อภูมิภาค รวม 600 คน
3. ผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 120 คนต่อภูมิภาค รวม 600 คน

ตั้งตาราง

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน) ต่อภูมิภาค				
นักเรียน			ครุ	ผู้ปกครอง
ป.6	ม.3	ม.ศ.5		
120	120	120	120	120

การเสอกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) และการยึดหลักเกณฑ์ ดังนี้

1. แบ่งภูมิภาคของประเทศไทยเป็น 5 ส่วน คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และกรุงเทพมหานคร

2. การเลือกสังหารดีที่เป็นตัวแทนของภาค ทำโดยแบ่งสังหารดีในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ ออกเป็นกลุ่มสังหารดีตอนบนและกลุ่มสังหารดีตอนล่าง โดยมีตัวอย่างค่าลัตร์เป็นเกณฑ์ ส่วนภาคกลางมีได้แบ่งตามเกณฑ์นี้ เนื่องจาก สังหารดีในภาคกลางกระจายกันมาก หรือ สังหารดีตอนล่างมีมากกว่าสังหารดีตอนบน และ ศรีตความเป็นอยู่ของคนภาคกลางแตกต่างกันโดยมาก ระหว่างคนที่อยู่ในสังหารดีติดอ่าวไทยและสังหารดีที่อยู่ไกทอง เผู้สืบใช้เกณฑ์นี้ในการแบ่งสังหารดีในภาคกลาง จำนวน ทำการเลือกกลุ่มละ 1 สังหารดี ที่เป็นตัวแทนด้านศรีต ความเป็นอยู่ และความรักสีกัน ก็คือของประชายานในกลุ่มสังหารดีนั้น ๆ โดยผู้เลือกเป็นผู้มีภารกิจสำนักงานอยู่ในกลุ่มสังหารดีนั้น และสำเร็จการศึกษาอย่างน้อยปริญญาตรี ได้สังหารดีที่เป็นตัวแทนภูมิภาคละ 2 สังหารดี ดังนี้

ภาคเหนือ ได้สังหารดีที่เป็นตัวแทนตอนบน คือ เชียงใหม่ (จำนวนผู้เสือก 17 คน) และตอนล่าง คือ พิษณุโลก (จำนวนผู้เสือก 14 คน) จากจำนวนผู้เสือกทั้งหมด 20 คน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้สังหารดีที่เป็นตัวแทนตอนบน คือ ขอนแก่น (จำนวนผู้เสือก 15 คน) และตอนล่าง คือ อุบลราชธานี (จำนวนผู้เสือก 20 คน) จากจำนวนผู้เสือกทั้งหมด 23 คน

ภาคใต้ ได้สังหารดีที่เป็นตัวแทนตอนบน คือ นครศรีธรรมราช (จำนวนผู้เสือก 24 คน) ตอนล่าง คือ สุราษฎร์ธานี (จำนวนผู้เสือก 20 คน) จากจำนวนผู้เสือกทั้งหมด 24 คน

ภาคกลาง ได้สังหารดีที่เป็นตัวแทนกลุ่มสังหารดีไกทอง คือ พระนครศรีอยุธยา (จำนวนผู้เสือก 39 คน) และกลุ่มสังหารดีติดอ่าวไทย คือ ยลบุรี (จำนวนผู้เสือก 25 คน) จากจำนวนผู้เสือกทั้งหมด 44 คน

3. การเลือกคำจำกัดจากสังหารดีที่เป็นตัวแทนนั้น ได้ทำการเลือกสังหารดีละ 2 ลำ โดยมีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

3.1 เสือกสำเนาเมืองของแต่ละจังหวัด

3.2 เสือกสำเนาของนักเรียนที่มีสักษะเป็นตัวแทนลูกพาณบุกของจังหวัด

นั้น ๆ และเป็นสำเนาที่มีโรงเรียนถึงขั้นมีรับรองศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1 หรือ 2 สำเนา
การเสือกนี้ทำโดยการลอบถ่ายจากผู้มีภารกิจสำเนาอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ ได้สำเนาที่เป็นตัวแทน
ตั้งนี้

ภาค	จังหวัด	สำเนาของนักเรียนที่เป็นตัวแทน
เหนือ	เชียงใหม่ พิษณุโลก	แม่แตง พระมหาวิหาร
ตะวันออกเฉียงเหนือ	ขอนแก่น อุบลราชธานี	มัญจาศรี เชียงใหม่
ใต้	นครศรีธรรมราช สงขลา	สีคุณและท่าศาลา นางสาวและลูกิกพะ
กลาง	พระนครศรีอยุธยา ชลบุรี	เล่นนา พนัสินิคม

4. การเสือกโรงเรียนจากสำเนาที่เป็นตัวแทน มีเกณฑ์ในการเสือก ดังนี้

4.1 สำเนาเมือง เสือกโรงเรียนมีรับรองศึกษาประจำจังหวัดขึ้น
โรงเรียนมีรับรองศึกษาประจำจังหวัดหนึ่ง โรงเรียนประจำศึกษาสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติอีก 1 หรือ 2 โรงเรียน

4.2 สำเนาชนบท เสือกโรงเรียนมีรับรองศึกษาประจำสำเนา 1 หรือ
2 โรงเรียน และโรงเรียนประจำศึกษาที่อยู่ในเขตใจกลางสำเนาอีก 1 หรือ 2 โรงเรียน
(หรือมากกว่า ถ้าได้กลุ่มตัวอย่างไม่ครบ)

5. กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยแบ่งเขตการปกครองทั้ง 24 เขตของกรุงเทพมหานครเป็น 2 กลุ่ม คือ กรุงเทพมหานครชั้นนอก และกรุงเทพมหานครชั้นใน โดยมีเกณฑ์การแบ่งดังนี้

5.1 กรุงเทพมหานครชั้นนอก จะต้องเป็นเขตที่มีล้วนติดต่อกับสังฆาราม อีก และประชากรล้วนใหญ่ปูร์ปองขอบอาชีพกิจกรรม ได้เขตที่อยู่ในเขตที่ 9 เขต คือ ตั้งชั้น หนองแขม บางขุนเทียน ราชบูรณะ พะโขง ลาดกระบัง หนองจอก นนทบุรี และบางเขน

5.2 กรุงเทพมหานครชั้นใน เป็นเขตที่ไม่มีล้วนติดต่อกับสังฆาราม อีก 15 เขตที่เหลือจาก 5.1

เมื่อคำนวณประชากรของทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าสัดส่วนของประชากรในเขตกรุงเทพมหานครชั้นในต่อกรุงเทพมหานครชั้นนอก คือเป็น 2:1 โดยประมาณ ตั้งนั้น การเลือกเขตที่เป็นตัวแทนของกรุงเทพมหานคร นอกจากจะยึดเกณฑ์ให้กระจายตามศักดิ์ 4 แล้ว ผลรวมของประชากรในเขตชั้นในจะต้องเป็น 2 เท่าของเขตชั้นนอกด้วย ได้เขตที่เป็นตัวแทนของกรุงเทพมหานครชั้นนอก 4 เขต และเขตที่เป็นตัวแทนของกรุงเทพมหานครชั้นใน 8 เขต ดังนี้

ตัวแทนเขตในกรุงเทพมหานคร

เขต	เขตชั้นนอก	เขตชั้นใน
หนองแขม	บางเขน	ดุสิต พญาไท ห้วยขวาง
ทั้งวันออก	พระโขนง	นนทบุรี ยานนาวา
ทั้งวันตก	ลาดกระบัง	ป้อมปราบศัตรูพ่าย
	บางขุนเทียน	บางกอกน้อย บางกอกใหญ่

การเลือกโรงเรียนจากเขตกรุงเทพมหานครที่เป็นตัวแทน ทำโดยการลับฉลากจากรายชื่อโรงเรียนประจำศึกษาและรับปริญศึกษาของรัฐบาลทุกโรงเรียนในเขตที่เป็นตัวแทน โดยลุ้นโรงเรียนระดับประจำศึกษา เขตชั้นในและเขตชั้นนอกอย่างละ

4 โรงเรียน โรงเรียนจะตั้งเป้าหมายศึกษา เขตบ้านในและเขตบ้านนอกอย่างละ 4 โรงเรียน ในกรณีที่สับสลาูกาได้โรงเรียนข่ายล้วนหรือหญิงล้วนก็จะเลือกโรงเรียนที่มีนักเรียนเพียงครึ่งข้ามมาประกอบอีกโรงเรียนหนึ่ง ส่วนรับโรงเรียนในเขตบ้านประกอบศึกษาเขตบ้านใน หลังจากตรวจสอบว่าโรงเรียนที่ถูกเลือกได้แล้ว พบร้าเป็นโรงเรียนประกอบศึกษาสังกัดกรุงเทพฯ มหานครทั้งสิ้น . ซึ่งนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มโรงเรียนเหล่านี้ล้วนให้รัฐวิสาหกิจดำเนินการ ลังคมค่อนข้างต่ำ ผู้รับผิดชอบจะเป็นตัวแทนประจำในกรุงเทพมหานครได้ไม่ตื่นัก เพราะตามลักษณะที่เป็นจริงของกรุงเทพมหานครนั้นใน ภูมิภาคที่มีรัฐวิสาหกิจลังคม ระดับปานกลางและสูงอยู่มาก เช่นกัน ผู้รับผิดชอบต้องตัดใจโรงเรียนที่ถูกเลือกได้บางโรงเรียนออก แล้วทำการตัดต่อภัยโรงเรียนอื่นในเขตบ้านแทนโดยโรงเรียนที่ตัดต่อใหม่นี้เป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนล้วนให้มาจากการครอบครัวที่มีรัฐวิสาหกิจลังคมระดับปานกลางและค่อนข้างสูง คล่องกันไป และถ้ากลุ่มตัวอย่างที่โรงเรียนที่ได้รับเลือกมีน้อยกว่ามีจำนวนน้อยกว่าที่ต้องการ ก็จะเลือกโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงกับโรงเรียนนั้นเพิ่มอีก 1 โรงเรียน

รายละเอียดชื่อโรงเรียนโปรดดูในภาคผนวก ย

6. การเลือกกลุ่มตัวอย่างนักเรียนในเขตบ้านที่จะศึกษานั้น ผู้รับผิดชอบ เอา นักเรียนห้องที่ทางโรงเรียนอนุญาตให้ลือบถามเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแจ้งกับทางโรงเรียนถึง เกณฑ์ที่ต้องการว่า เป็นห้องที่มีนักเรียนครบตามจำนวนที่ต้องการศึกษาหรือเกิน กว่าจำนวนเล็กน้อย และมีได้เบ่งตามระดับผลการเรียน

7. กลุ่มตัวอย่างครูและผู้ปักธง ใช้รีดเก็บข้อมูลจากครูและผู้ปักธงให้ ได้ตามจำนวนที่ต้องการ โดยกลุ่มตัวอย่างครูนั้น ผู้รับผิดชอบความร่วมมือจากผู้บังคับบัญชา โรงเรียน ให้แจกแบบลือบถามแก่ครู อาจารย์ ตามจำนวนที่ผู้รับผิดชอบให้ โดยขอ ร้องให้แจกแก่ครู เพศหญิงและชายในจำนวนใกล้เคียงกัน และเป็นครูที่มีวุฒิการศึกษาและ ระดับอายุต่าง ๆ กันด้วย ล้วนผู้ปักธง ผู้รับผิดชอบเก็บข้อมูลตามจำนวนที่ต้องการ ดังนี้

7.1 ถ้าทางโรงเรียนสามารถตัดต่อเดือนได้ ผู้รับผิดชอบลือบถามผู้ปักธงของมาประชุมที่ โรงเรียนเพื่อตอบแบบสำรวจได้ ผู้รับผิดชอบลือบถามผู้ปักธงทั้งหมดที่มาประชุมนั้น

7.2 ถ้าข้อมูลที่ได้จากผู้ปักธงยังไม่ครบตามจำนวนที่ต้องการ หรือ ผู้ปักธงไม่สามารถมาโรงเรียนได้ ผู้รับผิดชอบแบบลือบถามแก่นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำไปให้ผู้ปักธงทำที่บ้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสืบ rogues แบบพุทธิกรรมจริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม ผู้รับผู้ส่งแบบร่างชี้แจง เอกสารศึกษา เนื้อหาเกี่ยวกับพุทธิกรรมจริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม จากตำรา เอกสาร วิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ สร้างแบบสอบถาม 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรต้น เป็นแบบสอบถามลักษณะพื้นฐานของผู้ตอบ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรต้นที่จะศึกษา ประกอบด้วยคำถ้า 10 ข้อ ให้กลุ่มตัวอย่างตอบหรือขึ้นเครื่องหมายถูก (/) หน้าคำตอบที่เลือก

ตอนที่ 2 แบบสำรวจพุทธิกรรมจริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม การสร้างแบบสำรวจพุทธิกรรมจริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้รับผู้ส่งได้เข้าร่วมสัมมนากับอาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และนิสิตปัจจุบันศึกษา วิถี 14 คน ใน การเรียนรู้เชิงลึกในพุทธิกรรมจริยธรรม การทำสัมมนานี้มีลักษณะ สปดาห์ละ 1 ครั้ง เป็นระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา โดยมีรัตถุประสังค์เพื่อประเมิน ความรู้ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม

2. ในการสัมมนา ผู้รับผู้ส่งและคณะได้ร่วมลงนามร่วมกันแสดงความต้องการที่จะร่วมมือกัน ในการวิจัยของส่วนภูมิภาค คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โศกร่างการวิจัยการศึกษาจริยธรรมไทยของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ จากหนังสือเกี่ยวกับจริยธรรมของผู้ทรงคุณวุฒิ ฯ เป็นต้น

3. ที่ประชุมสัมมนาได้คัดเลือกและจัดหมวดหมู่พุทธิกรรมจากลักษณะพุทธิกรรม จริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม เป็น 5 หมวดหมู่ ดัง

3.1 การควบคุมสิ่งแวดล้อม

3.2 การอนุรักษ์และก้าวไปสู่สิ่งแวดล้อม

3.3 การล่าสัมภាន

3.4 ความสัมพันธ์กับสัตว์

3.5 ความสัมพันธ์กับสิ่งเหลือรำขามาติ

ในแต่ละหมวดหมู่มีพฤติกรรมที่กระทำต่อสิ่งแวดล้อมรวมทั้งสิ้น 20 พฤติกรรม คือ หมวดการควบคุมสิ่งแวดล้อมมี 3 พฤติกรรม หมวดหมู่อนุรักษ์และกากบาทลาย 7 พฤติกรรม หมวดการลักลิม 2 พฤติกรรม หมวดความสัมพันธ์กับสัตว์มี 6 พฤติกรรม และหมวดความสัมพันธ์กับสิ่งเหลือธรรมชาติ 2 พฤติกรรม

จากพฤติกรรมที่กระทำต่อสิ่งแวดล้อมแต่ละพฤติกรรม ผู้วิจัยนำมาแจกแจงเป็น การกระทำที่ง่ายต่อการเข้าใจ และสามารถพบเห็นหรือเกิดขึ้นได้ในชีวิตประจำวันของ กลุ่มตัวอย่างทุกประเภท สักษณะพฤติกรรมจะ 2 ข้อการกระทำ นำข้อการกระทำเหล่า นี้ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ และนิสิตปัจจุบันศึกษาที่เข้าสัมมนาพิจารณาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมา จัดแบ่งเป็นแบบสำรวจ 2 ฉบับ โดยมีรัฐประสังค์ให้เป็นแบบสำรวจที่สามารถสังเคราะห์ พฤติกรรมได้กระจายมากยิ่ง รายละเอียดของพฤติกรรมและการกระทำ ดังปรากฏตาม ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงถึงการจัดหมวดหมู่พฤติกรรมที่กระทำต่อสิ่งแวดล้อมและการกระทำ
ที่บ่งถึงพฤติกรรม

หมวด	พฤติกรรม	การกระทำ
การควบคุม สิ่งแวดล้อม	1. การควบคุมน้ำ 2. การควบคุมสัตว์ 3. การควบคุมพืช	1. การสร้างเขื่อนหรือฝายกันน้ำ 2. การเปลี่ยนทางเดินของแม่น้ำลำคลอง 1. การเร่งการเจริญเติบโตของสัตว์ 2. การผลิตพันธุ์และทำให้สัตว์ 1. การเร่งการเจริญเติบโตของต้นไม้ 2. การผลิตพันธุ์และกำจัดพันธุ์พืช
การอนุรักษ์ และกากบาทลาย	1. การทำลายทรัพยากรประโยชน์	1. การระเบิด夷เขต 2. การดูดทรัพยากรแม่น้ำลำคลอง
การทำลาย และล้อม	2. การทำลายพันธุ์สัตว์	1. การล่าสัตว์ในฤดูผลพันธุ์ 2. การฆ่าสัตว์ที่กำลังจะถูกพันธุ์

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หมวด	พฤติกรรม	การกระทำ
	3. กษาภาระบุพันธุ์พิษ 4. กษาภาระให้สั่งแต่กลั่น ลอกป่า 5. กษาไม้บุกหักหั่นงาน 6. กษาไม้ดูดหักหั่นกบป่าดู	1. การตัดไม้ในป่าสงวน 2. การกางป่าทำไร่เสื่อมคลาย 1. การก็งของเสบในแม่น้ำลำคลอง 2. การทิ้งขยะข้าวถนนหนทาง 1. การใช้ไฟฟ้าอย่างเต็มที่เท่าที่มี 2. การใช้แก๊สอย่างเต็มที่เท่าที่มี 1. การรื้อถอนสิ่งก่อสร้างเก่าแก่เพื่อ สร้างใหม่ 2. การต่อเติมสิ่งก่อสร้างโดยรวม 1. การห้ามสับสอต์ ตัดไม้ในอุทยาน- แห่งชาติ 2. การห้ามปลูกศรีษะก่อสร้างบังกว่าศรี- ษะส่วนงาน
การสับสอ	1. การสับสอเมือง 2. การสับสอไม้ฝ่าฝืน	1. การสับสอแล้วนำไป 2. การสับสอของที่จะสัก 1. การสับสอเชิงพาณิชย์ 2. การสับสอเพื่อขาย
การลักลอบตัด ไม้	1. ความรักสอ 2. การใช้เครื่องจักรตัด 3. การแย่งสอ	1. การเสียสักหัวเนื่องอุทกศาสตน 2. การพยายามลักตัดเมื่อเสบป่า 1. การใช้สักหัวกลาง 2. การใช้สักหัวลากชุด 1. การนำข้าวมาซึ่งแห้งกัน 2. การนำรัมมาไว้แห้งกัน

15880603

ตารางที่ 1 (ต่อ)

หมวด	พฤติกรรม	การกระทำ
ความสัมพันธ์ กับสิ่งแวดล้อม ชุมชนชุมชน	4. การนำสัตว์มาต่อสู้กัน 5. การทดลองกับสัตว์ 6. การผ่าสัตว์ 1. การเขย่าให้วบรวมกัน ผสานเทวดา 2. ความเชื่องในลีบค่าสัตว์	1. การนำไปกิน 2. การนำไปเลี้ยงดู 1. การให้สัตว์ลองกินอาหารที่ลังลับไว้ ฉะนี้ฉะนั้น 2. ทดลองให้สัตว์เสียบหัวตามแบบ มุขย์ 1. กรณีซื้อ ดูดู เพื่อกินเป็นอาหาร 2. การนำสัตว์เพื่อเอาเนื้อหัวไปขาย 1. การเขย่าให้วบรวมส่วนร่วมริษยาผู้ ล่วงลับไปแล้ว 2. การบนบานสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 1. การใช้เครื่องรางของขลัง 2. การใช้เวทมนตร์คากา

จากนั้นดูจากการกระทำทั้ง 40 การกระทำมาแบ่งเป็นแบบลักษณะ 2 ขด
 ขดที่ 1 ประกอบด้วยการกระทำข้อที่ 1 ถึงหมวด และขดที่ 2 ประกอบด้วยการกระทำ
 ข้อที่ 2 ถึงหมวด แต่ละข้อการกระทำจะมี 4 คำสอน แต่ละคำสอนจะมีมาตรฐานเป็น
 มาตราแบบประเมินค่า (Rating Scale) 3 ระดับ ดังต่อไปนี้

การกระทำ :

เคยทำหรือไม่ _____ เคยทำบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยทำ
 จะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาส _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ
 เคยเห็นคนอื่นทำหรือไม่ _____ เคยเห็นบ่อย ๆ _____ เคยทำนาน ๆ ครั้ง _____ ไม่เคยเห็น
 คิดว่าคนอื่นจะทำหรือไม่ _____ จะทำแน่ ๆ _____ อาจจะทำ _____ จะไม่ทำ
 ถ้ามีโอกาส

การทดสอบใช้แบบสัจจพฤติกรรมด้วยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม

ผู้รับใบ้ได้มาแบบสัจจพฤติกรรมด้วยธรรมต่อสิ่งแวดล้อมทั้ง 2 ฉบับไปทดสอบ
 ใช้กับนักเรียนโรงเรียนศึกษาการวิทยา อั้นแม่ยอมปีที่ 3 ระดับอายุ 13 - 15 ปีจำนวน
 26 คน โดยให้นักเรียนครึ่งหนึ่งตอบแบบสัจจฉบับที่ 1 และนักเรียนอีกครึ่งหนึ่งตอบแบบ
 สัจจฉบับที่ 2 จากนั้นเว้นระยะเวลา 1 สัปดาห์ นำแบบสัจจทั้ง 2 ฉบับไปทดสอบ
 กับนักเรียนกลุ่มเดิมอีกครึ่งหนึ่ง โดยให้นักเรียนแต่ละคนตอบแบบสัจจฉบับเดิม

คุณภาพของเครื่องมือ
ความเที่ยงของแบบสัจจ (Reliability)

ผู้รับประเมินโดยวิธีการทดสอบซ้ำ (Retest Method) หาค่าสัม-
 ประสิทธิ์ของความคงที่ (Coefficient of Stability) โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์
 สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของกลุ่มในการทดสอบครั้งที่หนึ่งและสองตามวิธีของเพียรสนัน
 (Pearson product moment correlation coefficient) ค่าที่ได้ดังปรากฏใน
 ตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าความเที่ยงของมาตรวัดจำแนกตามมาตรา

มาตรา	เครื่องทำ หรือไม่	ศิษย์ทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาส	เครื่องพิเศษ อื่นทำหรือไม่	ศิษย์ว่ากันอื่น จะทำหรือไม่	ผลลัพธ์
ฉบับที่ 1	0.68	0.74	0.68	0.69	0.68-0.74
ฉบับที่ 2	0.74	0.75	0.63	0.79	0.63-0.79

จากตารางจะเห็นได้ว่า คะแนนแต่ละพฤติกรรมและแนวโน้มของพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบครั้งที่หนึ่งและสอง มีความสัมพันธ์กันในระดับที่ค่อนข้างสูง คือฉบับที่หนึ่ง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.68 - 0.74 และฉบับที่สอง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.63 - 0.79 จึงถือได้ว่าแบบสำรวจทั้งสองฉบับ มีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับน่าพอใจ และสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

ความตรวจสอบมาตรวัด (Validity)

ความตรวจสอบมาตรวัด (Content Validity) ความตรวจสอบเนื้อหาของพฤติกรรมต่อสิ่งแวดล้อมนี้ ได้ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิและจากกลุ่มล้มลุ่มมาก เกี่ยวกับจริยธรรม คือในข้อแรกผู้วิจัยได้เข้าร่วมกลุ่มล้มมนา กับคณะวิจัยในหัวข้อเรื่อง จริยธรรม ของภาควิชาสังคมวิทยา โดยได้ทำการรวบรวมพฤติกรรมจริยธรรมต่อสิ่งแวดล้อม แล้วคัดเลือกพฤติกรรมที่เข้าใจง่ายและรวมพฤติกรรมที่ถูกยก除หลังคล้ายกันได้ 20 พฤติกรรม และนำมายังห้องปฏิบัติการปรับปรุง สำนักงานวิทยา มนุษยวิทยา สิตวิทยา และการศึกษา 8 ท่านพิจารณาแก้ไข แล้วจึงสร้างข้อความที่เขียนพฤติกรรมนี้เป็น 40 พฤติกรรม โดยมีอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากภาควิชาสังคมวิทยา คณะครุศาสตร์ 3 ท่าน เป็นผู้ให้คำปรึกษา คือ รองค่าล่อมราชารย์ ดร. ยิ่งพชร วิษณุวงศ์, รองค่าล่อมราชารย์ ดร. พราณกิจพัฒน์ ศิริวรรษฐ์ และ ผู้ช่วยค่าล่อมราชารย์ ดร. วีระพร อุวรรณโณ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในภาคผนวก ค

ความเท่า เทียบกันของมาตรฐาน (Equivalence)

การวัดคุณภาพได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้มาตราชัด 2 ฉบับ ผู้วัดซึ่งทำ การทดลองความเท่า เทียบกันของมาตรฐาน 2 ฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ของแต่ละพฤติกรรมในมาตราชุดฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 โดย วิธีของเพียร์สัน ค่าความสัมพันธ์ที่ได้ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลต่างค่าความเท่า เทียบกันของมาตรฐาน

มาตรา	คะแนนหรือไม่ ถ้ามีโอกาส	จะทำหรือไม่ ถ้ามีโอกาส	เกยเทียนคนอื่น	คิดว่าคนอื่นจะทำ หรือไม่ถ้ามีโอกาส	ผลลัพธ์
ทดลอง I	0.58	0.73	0.75	0.79	0.58-0.79
ทดลอง II	0.76	0.68	0.78	0.72	0.68-0.78

วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วัดดำเนินการติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากอธิบดีกรมลามภูมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จากนั้นผู้วัดนำแบบสอบถามมาให้ผู้เรียนทำตาม ผู้เรียนที่ได้รับแบบสอบถามจะได้รับเงินเดือน 250 บาท ต่อหน่วยงาน ต่อเดือน จำนวน 4 หน่วยงาน ต่อเดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม 2525 - ธันวาคม 2525 รวมเวลาเก็บข้อมูล 2 เดือน

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วัดอธิบายวัตถุประสงค์ของการทำแบบสำรวจ และประโยชน์ที่คาดว่า จะได้รับ
2. แจกแบบสำรวจให้นักเรียนคนละ 1 ฉบับ ลับบันทึก โดยนักเรียนบางคน จะได้แบบสำรวจฉบับที่ 1 บางคนได้แบบสำรวจฉบับที่ 2

3. ผู้ริสัยอ่านคำสั่งและคำชี้แจงในการตอบแบบสอบถามให้กับ เรียนฟัง โดยเน้นว่า แบบสำรวจนี้ไม่มีภาคตอบภูมิคิดให้กับ เรียนตอบอย่างตั้งใจและตอบตามที่เป็นจริง ฉะนั้น นักเรียนไม่ต้องเขียนชื่อในแบบสำรวจ เมื่อนักเรียนทุกคนเข้าใจวิธีทำแล้ว จึงให้ลงมือทำ

สำหรับผู้ปักครอง ในการศึกษาผู้ปักครองลามารถมาโรงเรียนตามที่นัดหมายได้ ผู้ริสัยจะดำเนินการรวบรวมข้อมูล เช่นเดียวกับนักเรียน ส่วนกรณีที่ทางโรงเรียนไม่สามารถติดต่อหัวหน้าหมาปักครองได้ ผู้ริสัยใช้วิธีการแบบสำรวจกับนักเรียนที่ได้ทำแบบสำรวจนี้แล้ว นำกลับไปปักฐานและอธิบายวิธีทำให้ผู้ปักครองทราบ และรวบรวมล้วงศินผู้ริสัยตามที่กำหนด

สำหรับครุ ผู้ริสัยขอความร่วมมือจากผู้บริหารโรงเรียนในการแจกแบบสำรวจแก่คณะครุของโรงเรียน โดยขอให้แจกຄะกันตามอาชีพ เศรษฐุ์ และวัยรุ่น และรวบรวมล้วงศินผู้ริสัยตามที่กำหนด

การเตรียมการก่อนวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้ริสัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากการกลุ่มตัวอย่าง เรียบร้อยแล้ว จึงดำเนิน

การต่อตัวนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องล้มบูรณาของแบบสำรวจ หากพบว่าลับบีดผู้ตอบไม่ครบล้มบูรณามากกว่า 2 พฤติกรรมขึ้นไป ก็จะตัดแบบสำรวจนั้นออกไป และรวบรวมเฉพาะฉบับที่ล้มบูรณาฉบับที่ไม่ล้มบูรณาอยกว่าหรือเท่ากับ 2 พฤติกรรมไว้ เพื่อนำไปวิเคราะห์

2. นำแบบสำรวจมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนแต่ละพฤติกรรม ตัวนี้ เคยทำบ่อย ๆ จะทำแน่ ๆ = 2, เคยทำบาน ๆ ครั้ง อาจจะทำ = 1, ไม่เคยทำ จะไม่ทำ = 0

3. กรอกรหัสลงในแบบสำรวจลงในแบบฟอร์มลงรหัส
(Data coding form)

4. บันทึกรหัสของข้อมูลลงในม้วนเทป เพื่อนำไปใช้เคราะห์ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

5. การสังเคราะห์ทำกับข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์ในเทปให้สมบูรณ์ยืนยันทำโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 6 คน ถ้าจะบันทึกข้อมูลนี้ข้อใดไม่สมบูรณ์จะ เอาข้อมูลของคนในกลุ่มที่ตอบข้อนี้มาก่อนค่าฐานนิยม (Running mode) แล้วใช้ค่าฐานนิยมนั้นแทนค่าที่ขาดหายไป ในกรณีที่มีฐานนิยม 2 ค่า จะเลือกค่าที่ใกล้เคียงกับมันอีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้โปรแกรมสำหรับการวิจัยทางสังคมค่าลัตต์ (Statistical Package for the Social Science: SPSS) คำนวณและวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. คำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในแต่ละการกระทำของกลุ่มตัวอย่าง ตามตัวแปรต้น

2. วิเคราะห์หาความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) โดยมีลักษณะ เพศ อาชีพหลักของครอบครัว ค่าล้านบาท ภาพความเป็นเมือง และภูมิภาค เป็นตัวแปรต้น คะແນนจากแบบสำรวจพฤติกรรม มรรษะธรรมต่อสิ่งแวดล้อม เป็นตัวแปรตาม

3. เมื่อพบความแตกต่างในผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนจะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ่ (Scheffe's method)

4. การแปลความหมายของคะແນนที่ได้จากการคำนวณ คะແນนพฤติกรรม มรรษะธรรม และแนวโน้มพฤติกรรมมรรษะธรรมต่อสิ่งแวดล้อม แบ่งได้เป็น 3 ระดับ ดังนี้
วิสัยให้ความหมาย ดังนี้

คะແນน 0 - 0.66 หมายถึง ไม่เคยทำ, ไม่เคยเห็น หรือจะไม่ทำ
พฤติกรรมนั้น

คงแหน 0.67 - 1.32 หมายถึง เคยทำงาน ๆ ครั้ง, เคยเห็น
นาน ๆ ครั้ง หรืออาจจะทำ
พฤติกรรมนี้

คงแหน 1.33 - 2.00 หมายถึง เคยทำบ่อย ๆ, เคยเห็นบ่อย ๆ
หรือจะทำบ่อย ๆ

คุณวิทยากร จุฬลงกรณ์มหาวิทยาลัย